

118 . Milișăuți | Județ: Suceava | Punct: Bădeuți | Anul: 2005

Anul: 2005

Cod RAN: 146986.03

Perioade: Preistorie, Evul Mediu

Epoci: Epoca bronzului, Epoca migrațiilor, Epoca medievală timpurie, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Mugur Andronic, Florin Hău

Instituții: Complexul Muzeal Bucovina - Suceava, Complexul Muzeal Bucovina - Suceava

Raport

Cu prilejul cercetărilor arheologice de teren efectuate în toamna anului 2004 în arealul comunei Milișăuți, efectuate de către Mugur Andronic și Florin Hău, au fost descoperite diverse vestigii din epoci diferite. Pe ambele maluri ale pârâului Bădeuți, afluent de dreapta al Suceviței, începând de la podul rutier al acestui fir de apă, care intersectează segmentul de drum 209A ce leagă Suceava de Rădăuți, și parcurgând mai multe sute de metri în amonte, s-au identificat frecvent bucăți de chirpic și resturi ceramice din epoca bronzului (cultura Noua) și sec. IV (Sântana de Mureș). În plus, în sectorul cercetat de către primul arheolog menționat, s-au descoperit, alături de numeroase fragmente de lut ars, mai multe cioburi care se pot data la sfârșitul primului mileniu creștin, descoperire importantă pentru nord-vestul Moldovei, deoarece, față de alte județe, în județul Suceava, în mare parte deja investigat periegetic, nu se cunosc decât trei situri din această perioadă: Suceava-Drumul Național¹ Pătrăuți² și Poiana-Zvoriștea³ ultimul cercetat aproape exhaustiv.

Merită de asemenea să menționăm aici și faptul că Bădeuți este unul dintre vechile sate moldovenesti, poate chiar contemporan cu legendarul „descălecat” al țării, al cărui nume este posibil să fi derivat de la boierul „Badea cel Bătrân”, menționat într-un document încă de la 28 noiembrie 13994. Nu întâmplător aici au existat importante și vechi curți domnești, o biserică ctitorită de către Ștefan cel Mare la 1487 și s-au emis unele documente voievodale.

Cele câteva fragmente ceramice care ne-au atras atenția în mod special au fost realizate majoritar cu roata, unul fiind doar lucrat numai cu mâna și decorat tradițional.

Săpăturile propriu-zise inițiate de către autor în toamna 2005, au fost executate în grădina din spatele gospodăriei lui Doru Hreniuc, la o distanță de aproape 80 de m de cursul pârâului, care în apropiere posedă lateral un izvor secundar deosebit de bogat. Ele au constat în patru secțiuni, cu lungimi între 20 și 35 m. Dintre acestea, S II a avut șansa interceptării unei locuințe modeste, ușor adâncite sub nivelul vechi de călcare.

Din punct de vedere stratigrafic, aici situația este deosebit de simplă. Sub nivelul arabil continuă același strat de pământ mai închis la culoare, în degradare continuă spre lutul galben, care apare la o adâncime de circa 0,40 m. Nivelul de călcare vechi, unde s-au descoperit majoritatea fragmentelor ceramice și a pietrelor oscila între -0,35 -0,40 m.

Locuința cercetată aici orientată aproximativ N - S, nu a prezentat nimic spectaculos, având un caracter modest: se adâncea cu încă cca. 0,20 m sub vechiul nivel de călcare, era de formă relativ rectangulară (2,75 x 3,10 m), cu o latură mai arcuită, cu podeaua relativ orizontală și cu două mici grupări de pietre, de dimensiuni modeste, spre colțul de NV.

Nu se poate afirma cu certitudine dacă complexul a avut vatră, în lipsa unor urme evidente în acest sens. Trebuie însă remarcat faptul că în conținutul grupării de pietre apropiat colțului amintit, s-au descoperit câteva bucăți modeste de cărbune și două fragmente ceramice modelate cu roata, ceea ce a putut data și

locuința.

Concluzionând, dincolo de dificultățile inerente financiare și de debut de cercetare, situl de la Bădeuți începe să se dezvăluie ca un reper arheologic care merită investigat pe viitor cu toată încrederea.

Note

- 1. Al Alexandrescu și St. Olteanu, Materiale 4, 1957, p. 253; St. Olteanu, Materiale 5, 1959, p. 607; T. Martinovici și St. Olteanu, Materiale 6, 1959, p. 689-692; ș. a.
- 2. M. Andronic, P. V. Batariuc, Contribuții la cunoașterea evoluției habitatului uman în zona limitrofă a orașului Suceava, Suceava 17-18-19, 1990-1991-1992, p. 12, cu o datare inițială mai timpurie.
- 3. M. Andronic, Poiana - o așezare din secolele VIII-IX d.Chr., supliment VIII al anuarului Suceava, 2005.
- 4. DRH, A, Moldova, I, p. 27.

Informații suplimentare online

[Raportul 3442 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
